

## λυπάμαι

**λυπάμαι**, ρ. [<λυπώ <αρχ. λυπῶ], λυπάμαι·

- *είναι (για) να τον λυπάσαι ή είναι (για) να τον λυπάται κανείς*, είναι αξιολύπητος: «μετά το θάνατο του πατέρα του είναι για να τον λυπάσαι || απ' τη μέρα που έμπλεξε με τα ναρκωτικά, είναι για να τον λυπάται κανείς»·

- *κάλλιο να σε ζηλεύουν παρά να σε λυπούνται*, βλ. λ. [ζηλεύω](#)·

- *λυπάμαι για λογαριασμό σου!* βλ. λ. [λογαριασμός](#)·

- *τους πέντε μήνες θλίβεται και τους επτά λυπάται*, βλ. λ. [μήνα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας